

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 15 kwietnia 2020 r. w sprawie obliczenia składek ex ante do jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRB/ES/2020/24), wraz z załącznikami, w zakresie, w jakim ta decyzja wraz z załącznikami I i II dotyczy składki ciążącej na skarżącą, oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jedenaście zarzutów, które zasadniczo są identyczne jak zarzuty wniesione w sprawie T-405/20, DZ Hyp/SRB, lub do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 3 lipca 2020 r. – Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale/SRB

(Sprawa T-412/20)

(2020/C 271/68)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Berger i K. Helle)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji z dnia 15 kwietnia 2020 r. w sprawie obliczenia składek ex ante do jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (SRB/ES/2020/24), wraz z załącznikami, w zakresie, w jakim ta decyzja wraz z załącznikami I i II dotyczy składki ciążącej na skarżącą, oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jedenaście zarzutów, które zasadniczo są identyczne jak zarzuty wniesione w sprawie T-405/20, DZ Hyp/SRB, lub do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 3 lipca 2020 r. – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale/SRB

(Sprawa T-413/20)

(2020/C 271/69)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Norddeutsche Landesbank – Girozentrale (przedstawiciele: adwokaci D. Flore i J. Seitz)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 15 kwietnia 2020 r. (SRB/ES/2020/24) wraz z załącznikiem w sprawie obliczenia składek ex ante do jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za 2020 r. oraz szczegółów obliczenia, w zakresie, w jakim mają one znaczenie w odniesieniu do skarżącej, oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym
 - Pozwana zaniechała wysłuchania skarżącej przed wydaniem zaskarżonej decyzji, a tym samym naruszyła art. 41 ust. 1 i ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przepisów proceduralnych
 - Zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem ogólnych wymogów proceduralnych, które wynikają z art. 41 karty, art. 298 TFUE, ogólnych zasad prawa i regulaminu pozwanej.
 - Między innymi skarżąca nie ma możliwości zweryfikowania, czy zaskarżona decyzja dochowała minimalnego czasu trwania przewidzianego dla postępowania pisemnego.
3. Zarzut trzeci dotyczący brakującego uzasadnienia zaskarżonej decyzji
 - Zaskarżona decyzja nie zawiera wystarczającego uzasadnienia; w szczególności uzasadnienie nie zawiera odniesienia do konkretnego przypadku oraz przedstawienia głównych ustaleń w ramach proporcjonalności/swobodnego uznania.
 - Obliczenie rocznej składki jest ponadto niezrozumiałe.
 - Usunięcie braku w uzasadnieniu decyzją Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (federalnej instytucji nadzoru usług finansowych) jest wykluczone ze względów prawnych i faktycznych.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia podstawowego prawa do skutecznej ochrony prawnej (art. 47 akapit pierwszy karty) z powodu braku możliwości kontroli zaskarżonej decyzji
 - Brakujące uzasadnienie zaskarżonej decyzji znacząco utrudnia skarżącej kontrolę sądową. W tym zakresie skarżąca praktycznie nie ma możliwości zdecydowanego wypracowania podstaw skargi i zakwestionowania postaw wydania zaskarżonej decyzji.
 - Pozwana narusza przy tym w szczególności zasadę postępowania kontrydiktoryjnego, zgodnie z którą uczestnicy muszą mieć możliwość wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych, które są decydujące dla wyniku postępowania.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że zastosowanie wskaźnika instytucjonalnego systemu ochrony (IPS) z rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/63 ⁽¹⁾ narusza prawo wyższego rzędu
 - Przy przyjęciu rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 jako aktu delegowanego w rozumieniu art. 290 TFUE Komisji nie przysługuje żaden zakres uznania, który prowadziłby do ograniczonej kontroli sądowej. To samo dotyczy stosowania rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 przez pozwaną.
 - Przy stosowaniu wskaźnika IPS zignorowano znaczenie członkostwa skarżącej w instytucjonalnym systemie ochrony jako istotnym kryterium ustalania składek, w szczególności podział na trzy klasy i zaklasyfikowanie skarżącej do klasy o najwyższym profilu ryzyka było obarczone błędem co do prawa.
 - Na podstawie art. 6 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 pozwana powinna była również wziąć pod uwagę niskie prawdopodobieństwo likwidacji danej instytucji i związane z tym prawdopodobieństwo skorzystania z jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
 - Pozwana naruszyła również zasadę proporcjonalności przy klasyfikacji i przydzielaniu współczynnika korygującego dla wskaźnika IPS.

6. Zarzut szósty dotyczący tego, że zastosowanie mnożnika korekty ryzyka rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 narusza prawo wyższego rzędu
- Zastosowanie przez pozwaną mnożnika korekty ryzyka, który należy określić zgodnie z krokiem 6 załącznika I i art. 9 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63, narusza wymóg orientacji według profilu ryzyka.
 - Ustalenie mnożnika korekty ryzyka na poziomie odpowiednio 1,388146345995 i 1,384564814222 stanowi również naruszenie swobody przedsiębiorczości skarżącej, o której mowa w art. 16 karty.
7. Zarzut siódmy (pomocniczo) dotyczący tego, że art. 7 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 narusza prawo wyższego rzędu
- Artykuł 7 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 jest niezgodny z prawem, ponieważ dostosowanie wskaźnika IPS o wskaźnik ryzyka „działalność handlowa, ekspozycje pozabilansowe, instrumenty pochodne, stopień złożoności oraz możliwość restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” zgodnie z art. 7 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 narusza określony w art. 113 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ wymóg spójności w ramach instytucjonalnego systemu ochrony, a tym samym prowadzi do nieuzasadnionego nierównego traktowania różnych instytucji będących członkami instytucjonalnego systemu ochrony.
 - Artykuł 7 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 narusza także zasadę proporcjonalności ze względu na wielokrotne uwzględnienie wskaźników częściowego ryzyka wymienionych w art. 7 ust. 4 zdanie pierwsze lit. a) rozporządzenia delegowanego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2013, L 176, s. 1).

**Postanowienie Sądu z dnia 17 czerwca 2020 r. – Sánchez Cano / EUIPO – Grupo Osborne (EL TORO
BALLS Fini)**

(Sprawa T-527/19)⁽¹⁾

(2020/C 271/70)

Język postępowania: hiszpański

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 312 z 16.9.2019.